

بدعتی در تاریخ انقلاب اصلاح ماده ۱۲۴ و ۱۳۰ برنامه سوم توسعه

امیدواری نمود که در زمان بحث در جزئیات زمینه همکاری و تعامل مجلس و دولت فراهم شود. ولی رئیس‌جمهور از تحلیل درباره علت این طرح خودداری کرده و آن را برخلاف مصالح ملی نامید. به دلیل اهمیت موضوع و آشنایی با فضای مجلس هفتم، به ذکر خلاصه‌ای از بحث‌ها و اظهارنظرهایی که در جلسه علنی گذشت می‌پردازیم.

طبق آیین‌نامه داخلی، طرح‌های دوفوریتی بایستی یا ۱۵ امضا باشد که این طرح از ۲۴ امضا برخوردار بود. از جمله امضاکنندگان آن احمد توکلی - مسئول مرکز پژوهش‌های مجلس -

خواهد بود و نیز برای عطف به‌ماسبق کردن این تصمیم و به هم خوردن تصمیمات دیگر یعنی میلیون‌ها دلار غرامت و سپس از تصویب این طرح اظهار تأسفق نمود و افزود گرچه این طرح با اکثریت کمی رای آورد و تیمی از مجلس با طرح مخالفت کرد. رئیس‌جمهور علاوه بر حسن نیت رای‌دهندگان علت دیگر را در توضیحات غلطی عنوان کرد که به آنها ارائه شده بود. به گفته رئیس‌جمهور، پیش از این هم علیه برخی از قراردادهای گزارش‌های کاملاً غلطی منتشر شده و به مطالب و توضیحات گوش داده نشد ختمی اظهار

مجریه دانست. رئیس‌جمهور، تحقیق، تفحص، بازخواست و استیضاح و تعیین شرایط را حق مجلس دانست اما به این نکته مهم اشاره کرد که دولتی که رئیس‌جمهور آن نماینده کل مردم است و وزرایش نیز نمایندگان منتخب خود مجلس هستند همچنین طرف صحبت با دنیاست، قولش هیچ اعتباری نداشته باشد و نتواند با اطمینان خاطر با دنیا صحبت و توافق کند؛ این یعنی فلج شدن دولت یعنی بی‌رغبتی دنیا در سرمایه‌گذاری و بالارفتن هزینه‌های سرمایه‌گذاری در ایران که اگر طی سال‌ها باشد میلیون‌ها دلار به زبان مملکت

مجلس هفتم در بیست‌ونهمین جلسه علنی خود - همزمان با ۲۹ شهریور ۱۳۸۳ - کلیات طرح دوفوریتی در رابطه با اصلاح مواد ۱۲۴ و ۱۳۰ قانون برنامه سوم توسعه را به تصویب رساند که به موجب آن دولت در انعقاد قرارداد با شرکت‌های خارجی ملزم به اخذ مجوز از مجلس می‌گردد.

اهمیت این طرح دوفوریتی تا آنجا بود که رئیس‌جمهور خاتمی در مصاحبه خود آن را طرحی بی‌سابقه، بدعتی در تاریخ انقلاب، فلج‌کردن دولت، جلوگیری از پیشرفت جامعه و احیاناً نقض قانون اساسی یعنی دخالت قوه مقننه در قوه

باهنر و ابوترابی فرد نایب رئیس اول و دوم، دکتر سبحانی - رئیس کمیسیون برنامه و بودجه - می‌باشند. احمد توکلی - عضو کمیسیون برنامه و بودجه و محاسباته از طراحان و موافقان دوفوریتی - چنین توضیح می‌دهد: به استشهاد برنامه سوم، دولت وظیفه و اختیار داشت که بعضی از فعالیت‌های اقتصادی - خدماتی خودش را به بخش غیردولتی واگذار کند. فضای عمومی تصویب این طرح و موادی مثل ماده ۲۸ قانون که تصریح دارد روح بخش غیردولتی داخلی، این است که ما بخش خصوصی داخلی ایران را تقویت کنیم. اما در عمل، وزارت ارتباطات و فناوری اطلاعات برای واگذاری اپراتور دوم تلفن همراه، شرکتی را انتخاب کرده که این شرکت عمده سهامش یعنی ۷۰ درصد سهام مربوط به ترک‌سل است و ۳۰ درصد هم مربوط به دو شرکت دولتی و بخش عمومی ایران، بخش خصوصی ایران در آن نیست. در قرارداد ترمینال دوم فرودگاه امام هم یک شرکت ترک انتخاب شده و کارهایی به او واگذار شده که از حیث امنیتی مورد اعتراض کارشناسی است. توکلی این دو قرارداد را از حیث امنیتی و اقتصادی و قانونی دارای ایراد کارشناسی ذکر نموده و گفت تا به حال سه گزارش کارشناسی در این رابطه تهیه شده است. قید دو فوریت به این منظور بود که خاتمی در هفته آینده راهی ترکیه می‌شد تا قرارداد با ترک‌سل را نهایی کند. گرچه آقای خاتمی به دقت شورای نگهبان در مورد شائبه نقض قانون اساسی در این رابطه امیدوار بود.

دکتر سبحانی موافقت خود را به نوع دیگری مطرح کرد. به این صورت که واگذاری فعالیت به بخش تعاونی و خصوصی در ماده ۱۳۰ غیرشفاف است و مشخص نیست که بخش خصوصی داخلی است یا خارجی. بنابر استدلال دکتر سبحانی، اگر بخش خصوصی خارجی را در برمی‌گیرد، تکلیف اصل ۷۷ قانون

اساسی چه می‌شود که قراردادهای و موافقتنامه‌های بین‌المللی باید به تصویب مجلس شورای اسلامی برسد و اگر هم بخش خصوصی داخلی است که شروط ذیل اصل ۴۴ قانون اساسی می‌گوید مایه زیان جامعه نشود.

حسن کلامن دستجردی - عضو کمیسیون امنیت ملی و سیاست خارجی - هم از موافقان طرح بود، به‌ویژه آن که قراردادهای مشمول این قانون که دولت از ابتدای سال ۸۳ منعقد نموده شامل این طرح گردد.

اما اسماعیل جبارزاده - عضو کمیسیون برنامه و بودجه و محاسبات - به‌عنوان مخالف دوفوریت گفت: طرح این موضوع یعنی لوٹ کردن قوانینی که توسط خود مجلس تصویب شده است. وی افزود: این که این قراردادهای همه ضد امنیت ملی و برخلاف مصالح ملی دارد امضا می‌شود و این جفایی در حق دولت است و تقاضا کرد که به دولت و دولتمردان اعتماد کنیم. عضو هیئت رئیسه مجلس ششم گفت یکی از مشکلاتی که همیشه کشور ما داشته، می‌گوییم عدم ثبات قوانین است و خارجی‌ها با ما کار نمی‌کنند. می‌گویند در این کشور ثباتی نیست. می‌خواهیم کاری انجام بدهیم، معلوم نیست در این کشور با چه کسی طرف هستیم. تا کار انجام نگرفته یکی می‌آید و لغو می‌کند... جبارزاده گفت با نظارت مجلس مخالفتی ندارم، اگر شما به دنبال مصالح ملی هستید، همان افراد هم به دنبال مصالح ملی هستند و نباشد که خدای ناکرده آلت دست افرادی شویم که بیرون یک زودبندهایی با همدیگر دارند، می‌آیند به نام مصالح ملی و به نام بحث امنیت ملی کارهایی انجام می‌دهند.

مخالف دیگر ایرج ندیمی - عضو کمیسیون اقتصادی و نماینده دوره قبل مجلس - اشاره به این نکته داشت که گزارش روی دو قرارداد حساس است و می‌شود آنها را در استیضاح وزیر که حق مجلس است روشن کرد و این نظارت تلقی می‌شود، درحالی که این طرح

می‌خواهد تقنین بکند. ندیمی افزود در همین مجلس، در بسیاری از موارد اصلاح قانون برنامه چهارم، شما گفتید اینها را که دارند بازنگری می‌کنند، وارد نشویم. همین حرف اینجا هم قابل شمول است که استدلال شما این بود که دولت به صورت لوایح عالی بیآورده، عجله هم نکنیم، فوریت ندارد. همین قانون و همین ادبیات الان هم قابل استفاده است.

تصویب فوریت طرح به دو سوم رای نیاز داشت که با قیام اکثریت نمایندگان به تصویب رسید. ماده ۱۲۴ و ۱۳۰ قانون برنامه توسعه می‌گوید: به منظور تحقق حاکمیت دولت ایجاد و حفظ شبکه‌های مازد مخابراتی، تنظیم فضای فرکانسی کشور و تضمین استمرار ارائه خدمات پستی و مخابراتی به عهده دولت خواهد بود. با توجه به ذیل اصل ۴۴ قانون اساسی، به منظور جلوگیری از ضرر و زیان جامعه و تحقق رشد و توسعه اقتصادی کشور، بخش غیردولتی در قلمرو شبکه‌های غیرمادری بخش مخابرات، شبکه‌های مستقل و موازی پستی و مخابراتی و در امور ذیل حسب مجوز هیئت وزیران اجازه فعالیت خواهد داشت.

۱- شبکه تلفن همراه ۲- شبکه پی‌جو و بندب این ماده می‌گوید: به منظور کمک به رشد و توسعه اقتصادی به شرکت‌های دولتی مخابراتی اجازه داده می‌شود قسمتی از فعالیت‌های خود را در زمینه‌های نگهداری و بهره‌برداری طراحی مهندسی نصب و راه‌اندازی، آزمایش و تحویل تجهیزات و شبکه‌ها با رعایت موارد مذکور در بند الف و نیز خط‌مشی‌های دولت به بخش تعاونی و خصوصی داخلی واگذار کنند. در بند الف ماده ۱۳۰ آمده است: با حفظ حاکمیت دولت بر امور هوانوردی در حمل و نقل هوایی توسط دولت به سازمان هواپیمایی کشوری اجازه داده می‌شود: الف- نسبت به تکمیل و اجزای طرح‌های فرودگاهی و پروازی و توسعه نواگان هوایی با جلب

سرمایه‌های داخلی و خارجی از طریق انعقاد قراردادهای مشارکت پیش‌فروش خدمات فرودگاهی و خدمات پروازی اقدام و تعهدات مربوطه را تأدیه کند.

آفریده - نماینده مجلس ششم و عضو کمیسیون انرژی - در مخالفت با طرح با استناد به همان ماده ۱۲۴ و ۱۳۰ گفت: مجلس پنجم که یک مجلس همفکر با مجلس هفتم بوده، این اختیارات را به دولت داده و در جهت ایجاد منافع ملی است ولی ما امروز دولت را محدود می‌کنیم. آفریده فرایند یکساله‌ای را که برای بستن این قراردادها طی شده برشمرد که طی آن از بین ۸ کنسرسیوم بین‌المللی - BNP PARI-BASE به عنوان مشاور بین المللی انتخاب شده و یک مشاور بین‌المللی دیگر با ITU بسته شده و یک مشاور داخلی نظارت بر کار را به عهده داشته‌اند. ۱۹ شرکت داخلی و ۱۹ شرکت خارجی در مناقصه در قالب ۸ کنسرسیوم شرکت کردند که ۴ کنسرسیوم انتخاب شده و از میان آنها هم کنسرسیوم ایران سل انتخاب شده است. آفریده گفت ایرادات حقوقی که آقای دکتر توکلی طی نامه‌ای به اصل ۴۴ گرفته بودند در نهاد ریاست جمهوری با حضور کارشناسان و معاونان وزرای مربوطه و نماینده مرکز پژوهش‌ها بررسی شد و به آنها جواب داده شد و نامه دیگری توسط بازرگ ویژه رئیس جمهور پاسخ داده شد و باز گزارش دیگری کمیسیون ویژه قرارداد اپراتور دوم تلفن همراه داده است. آفریده اصل ۷۷ را منوط به مجوز مجلس در مورد قراردادهای بین دولت‌ها ذکر کرد، نه بین شرکت‌ها.

در ضمن بحث‌های موافقین و مخالفین، ۱۵ نفر از نمایندگان درخواست سلب یک فوریت از دوفوریت را دادند، به منظور آن که کار کارشناسی بیشتری روی طرح شود اما رای نیاورد. دکتر سبحانی با طرح این سوال که چرا پس از گذشت یک دهه که از خصوصی سازی صحبت می‌شود و در

قوانین مورد تأکید قرار گرفته، خصوصی سازی در ایران موفق نبوده است، گفت: بخش خصوصی ایران به دلایل مختلفی با دانش و اطلاعات دارد و پول ندارد که متقاضی بشود و کار را انجام بدهد، یا پول دارد اما تفکر تجارت مسلکی دارند و می خواهند پولشان را در جایی به کار بیندازند که بازدهی زود و سریع و بدون ریسک باشد. آن هم دنبال تولید نمی آیند، دولت و مجلس از طریق مصوبات خودشان و از طریق اجرا، بخش خصوصی مولد را در کشور یاری کنند که بالنده بشود و بتواند متقاضی انجام کار باشد. سبحانی در ادامه گفت ۶۲ شرکت از تشکیل دهندگان سنیکای صنعت مخابرات کشور هستند که سازنده سوئیچ تلفن تجهیزات انتقال، سازنده دکل - آنتن و... هستند، از سویی وقتی اعلام ثبت نام موبایل می کنید حدود ۳ میلیارد دلار ثبت نام می کنند و این بیانگر این است که در کشور سرمایه وجود دارد. سبحانی افزود: دغدغه بخش خصوصی ایرانی را داریم، البته هر اصلاحی منافع و هزینه هایی دارد.

رضا عبداللهی - نماینده مجلس دوره ششم و عضو کمیسیون برنامه و بودجه و محاسبات - ایرادات طرح را چنین برشمرد:

نخست آن که اگر طرف ایرانی برای روند قراردادهای معنی قائل شد، باید خسارت پرداخت کند و این طرح بنابر اصل ۷۵ قانون اساسی با اشکال بار مالی روبه رو خواهد شد.

دوم آن که این طرح با همه فوایدی که می توان بر آن مترتب نمود، ولی به دلیل زیان های وارده ای که به اعتبار نظام و حیثیت جمهوری اسلامی وارد می کند، زیان های آن بسیار بیشتر از فایده آن است و از آنجایی که این طرح به عقب برمی گردد، به لحاظ حقوقی دارای اشکال است. عبداللهی یادآور شد که یک خسارت آن این است که هیچ مدیر داخلی، هیچ مسئول و مدیر داخلی از فردا دیگر دست به کار نخواهد برد.

می گویند ما به چه اعتبار و استنادی برویم صحبت کنیم و دوباره مجلس می آید طرحی دوفوریتی، یک فوریتی می گذرانند که آقا شما بی خود این کار را کردید. باید ببینید از ما مجوز بگیرید. لوتزی فرد - عضو کمیسیون آموزش و تحقیقات، که در دوره قبل نیز وظیفه نمایندگی را به عهده داشت - این طرح را منحصر به موادی از برنامه سوم کرد که برای مدت شش ماه تا زمان مشروعهت برنامه سوم قابل اجراست و به همین دلیل می گفت که این طرح تهدیدی برای امنیت سرمایه گذاری در کشور نیست و با نگاه تولید علم، گسترش فناوری و استفاده از متخصصین که در کشور حضور دارند را در جهت فعال کردن بخش خصوصی توصیه می کرد.

الیاس نادران - عضو کمیسیون انرژی و رئیس مجمع اپنارگران - در موافقت با طرح و در پاسخ به عبداللهی گفت در قرارداد ترکسل، بحث جذب سرمایه گذاری خارجی نیست، قرار است بعد از عقد قرارداد از طریق پیش فروش، سرمایه های لازم جذب بشود. یعنی اتفاقی که در مورد فروش فیش های تلفن همراه در سال گذشته افتاد و مجموعاً ۳ میلیارد دلار سرمایه جذب شد و از طریق تجمع سرمایه های داخلی این کار می خواهد صورت بگیرد. نادران بحث انتقال تکنولوژی را هم منتفی دانست زیرا ترکسل باید این تجهیزات را خریداری کند.

نادران در رابطه با بحث امنیتی قرارداد گفت از وزیر اطلاعات پرسیده است که آیا متن قرارداد را ملاحظه کرده است و پاسخ وزیر اطلاعات چنین بود که ما ابزارهای لازم برای نظارت بر قراردادهای خارجی را نداریم و اساساً به عنوان یک نهاد امنیتی متن قرارداد را ندیده ایم. ولی شش شرط تعیین کردیم که اگر در قرارداد ملحوظ بود ما می گویم مسائل امنیتی به حداقل رسیده است. وزیر اطلاعات در نامه ای قید کرده که وزارت اطلاعات باید حق داشته باشد در هر شرایطی احساس کرد که قرارداد

خلاف امنیت ملی است، قرارداد را فسخ کند. نادران از پاسخ وزیر اطلاعات قانع نشده است. وی چند پرسش مطرح می کند که اگر ما اپراتوری تلفن همراه را به خارجی ها بسپاریم که ۷۰ درصد سهام در اختیار آنهاست، آیا آنها بر کلیه مکالمات سلطه پیدا نمی کنند؟ آیا آنها از این طریق اجازه پیدا نمی کنند بدون هزینه و بدون اطلاع مقام امنیتی، شوند کنند؟ و آیا خارجی ها نسبت به حساسیت های ما روی سوزدهای مشکوک خارجی اطلاع پیدا خواهند کرد یا نه؟

عسگری که عضو مجمع اپنارگران است، ولی به عنوان مخالف این سوال را مطرح کرد که آیا مجلس برای جذب سرمایه های خارجی و گره گشایی در کار دولت و ملت تمهیدی به کار خواهد بست یا نه؟ برای جذب سرمایه ایرانیان مقیم خارج که برآورد آن ۱۰۰ میلیارد دلار عنوان شده، آیا مجلس برای ۱۰ درصد این سرمایه از خود ایرانیان خارج طرحی دارد؟ و سرانجام این تیم اقتصادی مجلس هفتم می خواهد برخورد انقباضی کند، در ارتباط با جذب سرمایه خارجی یا به نوعی برخورد انضباطی؟ عسگری در ادامه افزود تصورم این است که دوستان درصد برآمدند برخورد انضباطی کنند ولی این برخورد به قیمت چه چیزی تمام می شود؟

عسگری پیرامون مسئله ششگون گفت: ششگون را از این منظر که شما فکر می کنید امروزه دشمن شاید اصلاً به انجام نرساند، به جهت این که از طریق نیروهای رابطهای و واسطه های و نیروهای نفوذی، هر اطلاعاتی که بخواهند در اختیار دارند و امروز شرایط جهانی اصلاً شرایطی نیست که ما بگوییم آنها می آیند تلفن های همراه ما را شنود می کنند و بنابراین تصمیم سازی شان علیه ما می شود. وی ادامه داد اگر حساسیتی بر شرکت "تو" صلاح باشد که برای آن وزیر استیضاح می شود. سپس احمد توکلی به عنوان آخرین موافق طرح به تفصیل روند گزارش ها را بیان کرد. به گفته او برخی از نمایندگان

و کارشناسان طی نامه ای به مرکز پژوهش ها نسبت به قرارداد ترکسل اظهار ابهام کردند و در گزارش مرکز بیشتر دعاوی اعتراضی مورد تأیید قرار گرفت. توکلی این گزارش را طی نامه ای برای دکتر معتمدی - وزیر ارتباطات و فناوری اطلاعات - می فرستد و دکتر معتمدی هم می گوید در جلسه ای که با آقای خاتمی داشتیم، وزیر اطلاعات مشابه همین نگرانی ها را ذکر کرد و قرار شده وزیر اطلاعات شروطی را در قرارداد تعبیه کند که جلوی این کار را می گیرد. توکلی ادامه داد آقای معتمدی جواب را در نامه ای فرستاد که نگرانی ما شدیدتر شد زیرا آرقام آن مخدوش بود و استدلالش هم قوی نبود. توکلی چنین ادامه داد به اینجا که رسید، من بلافاصله جواب وزارت اطلاعات را به دفتر امور زیربنایی دادم. آنها کار کردند فردای آن روز جواب دادند که دغدغه بیشتر شد و یک نامه آنی محرمانه خدمت آقای خاتمی فرستادم گفتم جنبه ای چون در بحث سفر نخست وزیر کشور دوست و همسایه مان ترکیه مطرح است و ممکن است این تصویب شود و خواهش می کنم شما این را عقب بیندازید. چون این شبهات وجود دارد. در این مذاکرات این را قطعی نکنید که ما بتوانیم همیگر را قانع کنیم. توکلی گفت فردای آن روز ملاقاتی با معاون اقتصادی وزارت اطلاعات در مورد شبهه امنیتی قضیه داشته و می گوید: من به او گفتم چرا وقتی که ایرانی ها می توانند انجام بدهند، باید به خارجی ها بدهیم و گفت من قبول دارم در وزارت ارتباطات و فناوری اطلاعات، "راه و نفت" گرایش روشنی وجود دارد که کارها را با این که ایرانی ها می توانند بکنند به خارجی ها بدهند. اما تیرو این طوری نیست، تیرو بهتر است. توکلی افزود چون در تعطیلات مجلس بود خود او به عنوان یک نماینده نه رئیس مرکز پژوهش های مجلس، بیانیه ای تهیه کرده و با عده ای از نمایندگان در این رابطه تماس گرفته، ۲۲ نفر بیانیه را امضا کردند که اگر توافق نشد، به مطبوعات و به مردم

اطلاع دهند که چه اتفاقی دارد می‌افتد و یسپس گفت یک‌ساعت بعد از آن تلفنی با رئیس‌جمهور صحبت کردم، خاتمی هم بلافاصله نامه توکلی را خواند و دستور ارجاع آن را به دکتر عارف داده بود. توکلی افزود آقای خاتمی در این تماس تلفنی می‌گوید من هم بدغدغه‌های نامه شما را دارم و فکر می‌کنم اشکالی هم ندارد. ما در این مذاکرات آن را قطعی نکنیم و ۲، ۳ ماه عقب بیندازیم و تماس با دکتر عارف را مطرح می‌کند. توکلی با عارف تماس گرفته که به جلسه‌ای در ریاست جمهوری می‌تواند توکلی تماس تلفنی با فردی را ذکر کرد که کارشناس مخابرات بوده و می‌گوید: بعداً فهمیدم که قبلاً هم در وزارت اطلاعات در بخش فنی کار می‌کرده و مذاکرات با ترک‌سل را انجام داده است. در اینجا احتمال دادم که با همین مذاکرات کار را پیش ببریم. به دفترم تلفن زد که بیابیه را نگهدارید که کار به مطبوعات نکشد. توکلی در ادامه گفت مطالعات و جلسات کارشناسی ادامه پیدا کرد. اوایل در جلسات کارشناسی معاون وزیر که مسئول اصلی است شرکت می‌کرد. از یک مرحله به بعد گفت من دیگر شرکت نمی‌کنم. به من گفته‌اند شرکت نکن. توکلی گفت جمع‌بندی نهایی را ابتدا برای آقای خاتمی فرستاده است و تمام تلاش این بوده که با دولت تفاهم حاصل شود و می‌گفت دیشب فهمیدم که آقای دکتر معتمدی فرمودند که این قرارداد ۲۲ شهریور امضا شده! توکلی می‌گوید بین نهاد کارشناسی مجلس و کارشناسی دولت اختلاف نظر جدی وجود دارد و می‌گوید ما از بخش خصوصی داخلی دفاع می‌کنیم، از جلب سرمایه‌گذاری خارجی دفاع می‌کنیم، به شرطها و شروطها، یا فناوری منتقل شود و بخش خصوصی داخلی له نشود، تحقیر نشود. توکلی در بحث سرمایه گفت از سال ۱۳۷۵ تا ۱۳۸۱ دولت محترم ۱۰ میلیارد و ۴۰۰ میلیون دلار ارز را به دومی برد و به قاچاقچی‌ها فروخت. نتیجه آن تقویت قاچاق شد. مشکل ارز مشکل اصلی ما نیست. تدبیر سرمایه‌گذاری

مشکل اصلی ماست. اما توضیحات برادران شرکا- رئیس سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور- نیز تبعات منفی این طرح را چنین یادآور شد که دولت در آستانه انعقاد قراردادی با یک شرکت خارجی بود و مسئولان آن شرکت درخواست کردند که بندی به قرارداد اضافه شود و آن تأکید بر این بود که قوانین جدید ایران عطف به ماسبق نمی‌شود. وی افزود هنوز این قانون به تصویب نرسیده ولی آثار خود را نشان داده است. به گونه‌ای که یک شرکت کاتالی می‌تواند مذاکرات خود با ایران را به طریقی در ایران و یک شرکت ایرانی در خارج انجام دهد. در این صورت شرکت خارجی در مجلس ایران در حال لغوشدن است، هیچ‌گونه مذاکراتی با ایران به انجام نمی‌رسانیم. شرکا گفت ما این قانون را عطف به ماسبق کرده‌ایم و می‌تواند بی‌ثباتی را در قوانین به وجود آورد. از سویی معتمدی - وزیر ارتباطات - درحالی که از مخالفان انتقاد می‌کرد گفت به گونه‌ای سخن می‌گویم که گویی قرار است کودتایی رخ دهد یا خارجی‌ها نفوذ کنند. معتمدی درباره پیامدهای منفی این طرح گفت: از دست رفتن هجده میلیارد دلار منافع ملی، تأخیر پانزده ساله در اهداف مخابراتی، افزایش قیمت تلفن همراه، پرداخت خسارت به طرف خارجی و از دست رفتن اعتبار بین‌المللی. معتمدی گفت باید بررسی شود چه کسانی و با چه هدفی به مرکز پژوهش‌های مجلس اطلاعات غلط داده‌اند. وی گفت در حالی که وزارت اطلاعات از نحوه برگزاری مناقصه در وزارت ارتباطات راضی است و طی نامه‌ای تشکر خود را هم اعلام کرده، برخی از حضور اسراییلی‌ها در اپراتور دوم تلفن همراه سخن گفته‌اند. معتمدی که از پیشنهاد تبانی برخی نهادها یا وزارت ارتباطات درباره قرارداد دوم خبر می‌داد، گفت شرکت‌های داخلی از حداقل سرمایه اولیه جهت شرکت در مناقصه برخوردار نبودند. درحالی که توضیحات باهنر و توکلی

طرح را منحصر به دو قرارداد با شرکت ترکیه می‌نمود، عبداللهی به منظور رفع ابهام از طرح پیشنهاد کرد که اولاً طرح به دو قرارداد فوق منحصراً بگذرد. ثانیاً قانون عطف به ماسبق نشود. او گفت دشمنان نظام می‌گویند کلیه قراردادهای سال ۸۳ را شامل می‌شود. اما پیشنهاد عبداللهی رای نیابورد. سرانجام رای گیری به عمل آمد که به علت اختلاف نظر اعضای هیات مدیره در این مورد باعث شد که این طرح به کمیسیون فرستاده شود. در این کمیسیون اعضای آن به شرح زیر است: رئیس کمیسیون فرهنگی با ورفه نمود. هرچند که عماد افروغ نماینده تهران و رئیس کمیسیون فرهنگی شدیداً اعتراض کرده و می‌گفت این بازی‌ها چیست که درآورده‌اید. سرانجام کلیات طرح با ۱۰۸ رأی درقبال ۷۹ رأی مخالف و چهار رأی ممتنع به تصویب رسید. اما در جلسه بندی مجلس ماده واحده و تبصره این طرح به تصویب نمایندگان نرسید و فقط حدود ۱۰ نماینده به آن رأی دادند. حتی پیشنهاد حذف هم رأی نیابورد، زیرا راه یافتگان به مجلس به دنبال طرح پیشنهادی و جایگزین بودند که توسط غلامرضا مصباحی - عضو ائتلاف آبادگران - چنین تشریح شد که براساس عرف موجود، قوانین مصوبه مجلس باید کلی باشد اما ما براساس ملاحظاتی خواستیم در طرحی که کلیات آن به تصویب رسید، دو قرارداد فوق را به صورت اختصاصی مدنظر قرار دهیم. به دنبال توضیحات مصباحی، رای گیری به عمل آمد و اکثریت نمایندگان با طرح پیشنهادی به‌عنوان جایگزین ماده واحده و تبصره طرح قبلی موافقت کردند. در این میان فراکسیون اقلیت سعی داشت به استفسارهای استناد کند که درباره اصل ۷۷ قانون اساسی قبلاً از سوی شورای نگهبان به عمل آمده بود، طی آن قراردادهای دولتی با شرکت‌های خارجی خصوصی، قرارداد بین‌المللی محسوب نشده و مشمول اصل ۷۷ نمی‌شود. به

موجب اصل ۷۷ کلیه قراردادهای، مقابله‌نامه‌ها و عهدنامه‌ها بین دولت ایران با دولت‌های خارجی باید به تصویب مجلس برسد. اما باهنر به اصول پیش‌تر قانون اساسی استناد کرد که می‌گوید مجلس اختیار دارد در عموم مسائل کشور قانون وضع کند. حداد عادل نیز در نطق پیش از دستور به بازگشتی‌ها و اقداماتی صورت گرفته در مجلس که بعضی از آنها در دستور کار است، اشاره کرد که بخشی از آنها در مجلس از سوی نمایندگان و از روی انگیزه‌های شخصی بوده و آن را مغرضانه تلقی کرد. رئیس مجلس گفت وظیفه نظارتی مجلس به معنای نفی تعامل با دولت نیست و به بعضی از نظرات که نمایندگان مجلس را تابع یک اراده کلی و خارج از مجلس می‌دانند، انتقاد کرد و افزود: نمایندگان ملت، چشم و گوش بسته تحت فرمان یک تشکیلات سیاسی نیستند، رأی شکننده آنان به کلیات طرح دوفوریتی نپایان داد که تحت تأثیر کارشناسان دولت رأی می‌دهند. سرانجام شورای نگهبان مصوبه مجلس درباره تاو و ایران‌سل را تأیید کرد، درحالی که پیش از آن معاونت حقوقی رئیس‌جمهوری و وزیر ارتباطات موظف شده بودند اطلاعات لازم درخصوص دو قرارداد یادشده را در اختیار شورای نگهبان قرار دهند. همه این اتفاقات به آنجا منجر شد که دولت تصویب کرد سفر رئیس‌جمهور به ترکیه بعداً انجام شود. سخنگوی دولت در دیدار هفتگی خود در این رابطه چنین اظهارنظر کرده که تمام ابزارهای رئیس‌جمهور به‌طور جدی از او گرفته شده است و گفت تمام این اتفاقات گزارش‌های نادرست برخی افراد خاص که برای افکار عمومی شناخته شده‌اند، بوده است. همه ماجرا به لغو سفر رئیس‌جمهور به ترکیه هم منجر نشد، بلکه اقدام بعدی گریبانگیر وزیر راه شد و آن استیضاح وزیر بود که در دستور کار جلسه آینده مجلس قرار گرفت.